

Indtægter, som ellers vil blive paaført dem, og det skønnes, at det vil være ubilligt paa nærværende Tidspunkt, hvor de med Rette have kunnet gøre Regning paa Honorarer i de nærmest kommende Aar. Jeg tror ikke, denne Betragtning rigtig holder Stik. Jeg tror ikke, man kan sige, at de under Krigsministeriet ansatte Embeds- og Bestillingsmænd paa nogen Maade have kunnet gøre Regning paa, at der i de nærmest kommende Aar vilde forefalde Arbejder. Hvorvidt saadanne Arbejder, de meget omfattende Befæstningsarbejder, vilde blive vedtagne paa Rigsdagen eller ikke, var en Sag, de ingenlunde kunde regne med, og hvis disse Arbejder bleve vedtagne, kunde de heller ikke regne med, at der der skulde ydes dem Ekstrahonorarer, undtagen i Kraft af hele den tidligere eksisterende Praksis. Men hele dette Forhold vil jo ogsaa ved tredje Behandling komme til Forhandling paa ny, idet den manglende Skrivelse fra Justitsministeriet da vil komme til at foreligge, og jeg skal derfor paa nærværende Tidspunkt indskrænke mig til disse Bemærkninger. Jeg tror, det vilde være hensigtsmæssigt, om Krigsministeriet, efter at det har udtalt, hvad det i Princippet anser for heldigt, ogsaa vilde gennemføre dette fuldtud for sine Embedsmænds Vedkommende.

Andreasen: Jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning i Anledning af de Udtalelser, den højtærede Finansminister nu fremsatte. Jeg vilde gerne sige, at de Oplysninger, vi fik angaaende Bankkomiteen og dens Lønningsforhold, Honorarer o. s. v., have interesseret mig overmaade meget, og jeg er Finansministeren meget taknemmelig, fordi han saa stærkt arbejder for at faa denne Bankaffære bragt til Afslutning. Ministeren bemærkede, at han i de sidste Maaneder ikke havde arbejdet med stort andet end denne Sag. Men naar han syntes — og det er sikkert rigtigt — at have noget vanskeligt ved at faa denne Affære afsluttet, skyldes det sikkert ikke mindst, at man i saa høj Grad, som Tilfældet er, har blandet en enkelt Mand ind i denne Sag, nemlig Departementschef Andersen. Jeg vilde gerne spørge den højtærede Finansminister, om der dog ikke er Grænser for, hvilke Bestillinger man kan overdrage denne Mand at udføre. Det oplystes af Ministeren, at han foreløbig har faaet et Honorar paa 5,000 Kr., og at han endvidere for en af de havarerede Bankers Vedkommende har faaet udbetalt 2,000 Kr. Han er

tillige Departementschef og oppebærer, saa vidt jeg ved, i Øjeblikket 7,000—8,000 Kr. om Aaret i Løn. Han har nylig været paa en Pariserrejse paa 7—8 Uger, hvorfra han, saa vidt jeg ved, blev kaldt hjem af den højtærede Finansminister. Derfor tror jeg, at hvis vi skulle til en Afslutning af hele denne Sag, kommer den højtærede Finansminister vist til at undersøge hele dette Spørgsmaal, om ogsaa Departementschef Andersen kan overkomme alting. Det var disse Bemærkninger, jeg gerne vilde have Lov til at fremsætte.

Finansministeren (Brandes): Jeg ønsker straks at svare paa dette Spørgsmaal om, hvorvidt Departementschef Andersen kan overkomme alting. Hvis der spørges saaledes, tror jeg, jeg vil svare: Nej, ikke noget Menneske, end ikke en Departementschef i Finansministeriet, kan overkomme alting. Jeg tror, at Departementschef Andersen ganske fortræffeligt har røgtet det Hverv, der var givet ham som Medlem af Bankkomiteen, og saa vidt jeg kan bedømme, har han varetaget Statens Interesser der heldigt og forsvarligt. Jeg ved ikke, hvor meget han udenfor sit Embede har at gøre, men efter at jeg har haft Lejlighed til at iagttage Centraladministrationens Arbejde, maa jeg sige, at der er Tid tilovers for dens Embedsmænd. Det ligger deri, at deres Arbejde i selve Centraladministrationen er i høj Grad tidsbegrænset. Hvis jeg skal sige min private Mening derom, er det den, at det vilde være heldigere, om man her i Landet altid havde forlangt af vore Embedsmænd, at de helligede hele deres Tid til deres Embede, og at vi saa ogsaa lønnede dem noget bedre, især som unge. Det har man ikke gjort, og man har næsten henvist Embedsmændene paa — i alt Fald har det været Coutume for alle Embedsmænd i Centraladministrationen, det gælder ikke alene Finansministeriet, det ville alle, der have haft med Sagen at gøre, indrømme — at arbejde i Administrationen et begrænset Antal Timer hver Dag, hvor de saa for øvrigt efter min Mening gøre et endog betydeligt Arbejde, for derefter at benytte det ikke ringe Maal af Fritid, de have, til Bedste for dem selv. Departementschef Andersen udfører, saa vidt jeg kan bedømme det efter de faa Maaneder, jeg har været Finansminister, sit Arbejde som Departementschef upaaklageligt, og han har, som sagt, som Medlem af Bankkomiteen, saa vidt jeg kan skønne, paa upaaklagelig Maade været Statens tilfor-